

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **D. A. N.**, narozený X,
státní příslušník X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Mateřánkou,
sídlem Rooseveltova 10/9, Plzeň,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. PK-DSH/138/26 ze dne 18. 2. 2026, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč.
- III. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Plzni vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 2 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud vyzývá zástupce žalobce, aby soudu sdělil bankovní spojení, kam má být žalobci vrácen přeplatek na soudním poplatku dle výroku III tohoto usnesení, a to do 7 od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce požádal dne 20. 8. 2025 o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 44a odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. OAM-30865-19/DP-2025 ze dne 9. 12. 2025 řízení o žádosti žalobce zastavilo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobce neměl bez vážného důvodu dostavit k výsledku. Následné odvolání žalobce žalovaná zamítla a rozhodnutí ministerstva potvrdila.
2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojl žalobou. Zároveň navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek. Důsledkem napadeného rozhodnutí bude žalobce nucen vycestovat z České republiky, aby se vyhnul případnému řízení o správním vyhoštění, neboť se bude v České republice nacházet neoprávněně. Žalobce má přitom v České republice vytvořené pracovní i sociální zázemí. Žalobce byl toho názoru, že nemá faktickou možnost získat jiné pobytové oprávnění. Měl právo pobývat na území České republiky po dobu vedení soudního řízení, aby se mohl radit se svým advokátem a osobně se účastnit soudních jednání. Měl za to, že přiznání odkladného účinku žalobě nebude v rozporu s veřejným zájmem, ani jiným osobám újma nevznikne.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

3. Žalovaná s návrhem nesouhlasila. Důsledkem napadeného rozhodnutí žalobci nevznikne újma. Žalobce může požádat o nové povolení k pobytu na zastupitelském úřadu v zemi původu a znovu se do České republiky vrátit a realizovat tak svůj soukromý a pracovní život. Žalovaná zdůraznila, že žalobce je v řízení zastoupen advokátem dr. Mateřánkou, přičemž jejich kontakt může být realizován i na dálku. Případně žalobce může získat vízum za účelem účasti na jednání soudu. Žalovaná měla tedy za to, že již první podmínka pro přiznání odkladného účinku nebyla splněna, k případnému rozporu s veřejným zájmem se proto nevyjádřila.

Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

4. Soudní řád správní stanoví v § 73 odst. 2 dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
5. Je na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda specifikuje, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS).
6. Žaloba zásadně nemá odkladný účinek, což platí i pro případy, kdy v řízení nemůže vzniknout újma jiným osobám (např. tam, kde žádné jiné osoby v řízení nevystupují). Hrozící újma proto nesmí být vzhledem k poměrům žalobce bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žalobci vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 Ads 99/2014-58 ze dne 1. 7. 2015, č. 3270/2015 Sb. NSS).
7. V souzené věci žalobce konkrétně neosvědčil, že důsledkem napadeného rozhodnutí mu vznikne nepřiměřená újma, která by mu způsobila vážné nevratné nebo neobvyklé následky. Žalobce uvedl, že důsledkem napadeného rozhodnutí bude nucen vycestovat z České republiky, aby se vyhnul případnému řízení o správním vyhoštění. *Žalobce netvrdil, tudíž ani neosvědčil, že by s ním v současné době bylo vedeno řízení o správním vyhoštění. Jedná se tedy o hypotetickou situaci a újmu.* Pro přiznání odkladného účinku žalobě nestačí, že žalobce tvrdí, že mu důsledkem napadeného rozhodnutí teoreticky hrozí újma v podobě správního vyhoštění.
8. Žalobci napadeným rozhodnutím nebyla prodloužena platnost povolení k pobytu. Je tedy zřejmé, že pokud si svůj pobyt na území České republiky neupraví, bude zde pobývat neoprávněně, a může s ním být zahájeno řízení o správním vyhoštění. *Žalobce nicméně*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neosvědčil, že svůj pobyt v České republice nemůže upravit jinak. Za té situace je nutné uzavřít, že žalobce důsledkem napadeného rozhodnutí není nucen opustit území České republiky. Zároveň žalobce netvrdil ani neosvědčil, že by s ním bylo zahájeno řízení o správním vyhoštění.

9. Jinými slovy, zrušení pobytového titulu je potřebnou, ale ne dostačující příčinou nuceného vycestování; do řetězce událostí nezbytně musí přistoupit i události další. V souzeném případě tak žalobce nad rámec existence napadeného rozhodnutí měl osvědčit i další okolnosti, které by vypovídaly o existenci nepřerušného řetězce mezi zrušením pobytového titulu a (aktuálním) donucením k vycestování.
10. Jelikož nebyla splněna již první kumulativní podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se nezabýval případným rozporem s veřejným zájmem.

Závěr

11. Z výše uvedených důvodů soud návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl (§ 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*).
12. Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví činí 1 000 Kč (položka 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 9 As 270/2023-21 ze dne 4. 6. 2024, č. 4616/2024 Sb. NSS, odst. 23).
13. Proto soud musel uložit žalobci povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku. **S ohledem na již zaplacené částky však žalobce soudní poplatek znovu platit nemusí, naopak mu soud část již zaplacených prostředků vrátí.**
14. Podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníků poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, činí soudní poplatek za podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu 3 000 Kč. Soud výzvou č. j. 35 A 18/2026-15 ze dne 11. 5. 2026 vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Na účet soudu byl dne 12. 5. 2026 připsán soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, téhož dne byl žalobcem soudní poplatek uhrazen znovu. Žalobce tak zaplatil na soudním poplatku o 3 000 Kč více, než mu bylo soudem uloženo.
15. Jelikož žalobce výrokem II tohoto usnesení tíží poplatková povinnost za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, činí přeplatek na soudním poplatku 2 000 Kč. Soud proto rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 2 000 Kč (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Současně zástupci žalobce uložil povinnost sdělit bankovní spojení pro vrácení přeplatku soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. b), c) a d) s. ř. s.].

Plzeň 3. června 2026

Mgr. Jan Šmakal v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.